Arv

Sverige

Dette faktablad er udarbejdet i samarbejde med Sammenslutningen af Notarer i Den Europæiske Union (CNUE).

1 Hvordan udarbejdes en dødsbodisposition (testamente, fælles testamente, arveaftale)?

Enhver, der er fyldt 18 år, kan oprette et testamente. Et testamente er ikke gyldigt, hvis det er udfærdiget under indflydelse af psykiske forstyrrelser. Det er en betingelse for, at et testamente er gyldigt, at det er skriftligt og underskrevet af testator. Testamentet skal også bevidnes og underskrives af to vidner samtidig. Vidnerne skal være klar over, at det er et testamente, de bevidner, men de behøver ikke at kende testamentets indhold.

De to vidner skal være over 15 år og må ikke være ægtefælle, samlever, søskende, direkte slægtning eller have et nært forhold til testator. En person, der selv eller hvis ægtefælle, samlever, søskende, direkte slægtning eller anden nærtstående part er indsat som arving i testamentet, må heller ikke være vidne.

Det er muligt for en testator at oprette et nødtestamente, hvis vedkommende er forhindret i at oprette et testamente på ovennævnte måde på grund af sygdom eller en anden nødsituation. I denne situation kan testamentet oprettes mundtligt i to vidners nærvær eller egenhændigt affattes og underskrives af testator.

Et testamente kan kun erklæres ugyldigt ved, at der rejses indsigelse mod det ved en domstol. Ugyldighedsindsigelsen skal rejses, senest seks måneder efter at vedkommende har fået kendskab til testamentet.

Dispositioner med hensyn til dødsboet er kun gyldige, såfremt reglerne om testamenter er iagttaget. Arveaftaler eller andre aftaler om overdragelse af aktiver efter dødsfald er således ugyldige.

2 Skal dødsbodispositionen registreres, og i givet fald hvordan?

Der findes ingen regler om registrering af testamenter i Sverige.

For at sikre sig, at testamentet kan findes, og det således kan lægges til grund for skiftet efter testators død, bør testator fortælle nogen, som han har tillid til, hvor testamentet opbevares. Der er almindeligt, at testamenter opbevares hos en advokat eller i en bank. Hvis der ikke forefindes noget testamente ved testators død, udlægges boet efter de almindelige arveretlige regler. Skiftet kan genoptages, hvis testamentet på et senere tidspunkt dukker op. Forældelsesfristen er 10 år.

3 Er der indskrænkninger i friheden til at træffe dødsbodispositioner (f.eks. tvangsarv)?

Ja, hvis en person er gift og/eller har børn, er der begrænsninger i retten til at disponere over vedkommendes ejendele.

Hvis testator var gift, er den efterlevende ægtefælle berettiget til udtage aktiver, der sammen med det, den efterlevende ægtefælle fik ved delingen af fællesboet, eller sammen med ægtefællens særejeaktiver, udgør fire gange det grundbeløb, der er angivet i §§ 6 og 7, i kapitel 2, i den svenske lov om social sikring (2014: SEK 44 400 x 4 = SEK 177 600) (*basbeloppsregeln*). Denne ret gælder, i den udstrækning der er værdier i boet op til dette beløb. Det indebærer, at hele boet tilfalder den efterlevende ægtefælle, såfremt aktiverne ikke overstiger denne værdi. Testamenter, der begrænser denne rettighed, er ugyldige.

Arveladers børn kaldes livsarvinger og har ret til tvangsarv. Tvangsarven udgør halvdelen af den arvelod, som livsarvingerne er berettiget til efter lovgivningen. Det er fastsat i lovgivningen, at arveladers livsarvinger har lige ret til arven. Testamenter, der gør indgreb i tvangsarven, er ugyldige på det punkt. For at livsarvingerne skal kunne få deres tvangsarv, skal de begære testamentet ændret (*påkallar jämkning*), senest seks måneder efter at vedkommende har modtaget testamentet.

4 Hvis der ikke findes en dødsbodisposition, hvem arver så, og hvor meget?

Hvis der ikke foreligger noget testamente, fordeles arven i overensstemmelse med arvelovgivningen. For at være arveberettiget skal den pågældende være i live på tidspunktet for arveladers død. Personer, der er undfanget på tidspunktet for arveladers død, og som levendefødes efterfølgende, er ligeledes arveberettigede.

Der findes tre arveklasser ifølge lovgivningen. Første arveklasse omfatter arveladers børn eller børnebørn. Anden arveklasse omfatter arveladers forældre og søskende, mens tredje arveklasse omfatter bedsteforældre og deres børn, dvs. arveladers forældres søskende. Arven fordeles ligeligt inden for hver gren. Personer i anden arveklasse er ikke arveberettiget, hvis personer i første arveklasse er i live. Personer i tredje arveklasse arver, hvis ingen personer i anden arveklasse er i live.

Hvis afdøde var gift, tilfalder boet den efterlevende ægtefælle. Efter længstlevendes død arver de fælles arvinger, og hvis der ikke er nogen fælles arvinger, arver personer i anden eller tredje arveklasse. De fælles arvinger er derfor berettiget til efterarv efter den længstlevende ægtefælles død.

Hvis arvelader har arvinger, der ikke er arvinger efter den efterlevende ægtefælle, er disse berettiget til modtage deres arvelod efter arveladers død.

Hvis der ikke er nogen arvinger, tilfalder boet den svenske arvefond.

5 Hvilken myndighed er kompetent:

5.1 i arvesager?

Fordelingen af arven foregår oftest uden myndighedernes medvirken. Det er i stedet de arveberettigede, dvs. de fælles ejere af dødsboet, som i fællesskab fordeler boet efter arveladers død. Fællesejerne er den efterlevende ægtefælle eller samlever, arvinger og universalarvinger i henhold til testamente. Tre måneder efter dødsfaldet skal der indgives en boopgørelse til skattevæsenet (Skatteverket). På opgørelsen figurerer alle dødsboets aktiver og passiver. Det fremgår ligeledes af opgørelsen, hvem der er bemyndiget til at repræsentere boet. Skattevæsenet er også den kompetente myndighed med hensyn til at eftersøge en arving, hvis opholdssted er ukendt, idet der foretages en efterlysning i Post- och Inrikes Tidningar.

Hvis en af de fælles ejere indgiver en begæring herom, skal retten foranledige, at boet overgår til behandling af en offentlig bobestyrer (*boutredningsman*), og retten udpeger denne. Hvis parterne er uenige om fordelingen af boet, beskikkes der en særlig bobestyrer (*särskild skiftesman*). Denne kan gennemtvinge skiftet. Den særlige bobestyrer beskikkes af en almindelig kompetent domstol.

Tvister vedrørende arven behandles ligeledes af de almindelige domstole.

Hvis en af de fælles ejere er mindreårige eller umyndiggjorte, udpeges der en værge (*god man*). Værgen udpeges af statsforvaltningen (*överförmyndaren*).

5.2 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på arven?

5.3 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på legatet?

5.4 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på tvangsarven?

Der stilles ikke krav om særlig vedgåelse af en arvings arv. Arvingen skal dog give sig til kende, og hvis vedkommende har del i boet, skal den pågældende medvirke til at bestyre boet.

Hvis en person er arveberettiget i henhold til et testamente, skal han, hvis han vil gøre sin ret gældende, give de legale arvinger meddelelse om testamentets eksistens. Dette sker ved, at en bekræftet kopi af testamentet overgives til arvingen/arvingerne, som bekræfter modtagelsen heraf. Efter overgivelsen har arvinger, der mener, at testamentet bør erklæres ugyldigt, livsarvinger, som ønsker at ændre testamentet for at få deres tvangsarv, eller en efterlevende ægtefælle, som ønsker at påberåbe sig reglen om grundbeløbet, seks måneder til at indgive et søgsmål til retten.

Livsarvinger efter afdøde har mulighed for at give afkald på deres arveret til fordel for den efterlevende ægtefælle. Dette betyder ikke, at de afstår fra deres arv, men derimod at de udskyder deres ret til at arve. Livsarvingen får ret til efterarv fra den efterlevende ægtefælles bo, og når vedkommende går bort, får arvingen sin arvelod. Hvis arvingen ikke er i live, når den efterlevende ægtefælle dør, indtræder arvingens arvinger i dennes ret.

En legal arving eller en testamentsarving kan give arveafkald direkte over for arvelader, dvs. før dennes død. Et sådant afkald er bindende for arvingens arvinger, medmindre andet angives. En livsarving eller dennes arvinger er imidlertid altid berettiget til at modtage sin tvangsarv.

Hvis en legal arving eller en testamentsarving giver afkald på eller ikke gør krav på sin arv, kan skattevæsenet opfordre dem til at gøre deres ret gældende inden for seks måneder efter opfordringen blev givet. Hvis den legale arving eller testamentsarvingen ikke gør sin ret gældende, mister vedkommende sin arveret. En person kan give arveafkald frem til det tidspunkt, hvor skiftet afsluttes.

6 En kort beskrivelse af proceduren ved dødsbobehandling i henhold til national lovgivning, herunder opløsning af boet og fordeling af aktiverne?(dette omfatter oplysninger om, hvorvidt proceduren ved dødsbobehandling indledes af retten eller en anden kompetent myndighed ex officio)

Når arvelader dør, skal de fælles ejere i boet, dvs. den efterlevende ægtefælle eller samlever, de legale arvinger og universalarvinger i henhold til testamente, forvalte dødsboet i fællesskab. De er ansvarlige for at udfærdige boopgørelsen og indsende den til skattevæsenet. Hvis aktiverne overstiger passiverne, fordeles det overskydende beløb efter de arveretlige regler eller som bestemt i testamentet. Aktiverne fordeles ved et skiftedokument, som udfærdiges af de legale arvinger og testamentsarvingerne. Dokumentet skal være skriftligt og være underskrevet af arvingerne. Hvis arvingerne ikke kan nå til enighed om fordelingen, kan der udpeges en særlig bobestyrer og gennemføres et tvangsskifte. Hvis der er indsat en eksekutor, har han til opgave at skifte boet.

Hvis afdøde var gift eller samlevende, gennemføres der normalt skifte af det fælles bo. Skiftet af det fælles bo sker inden skifte af dødsboet.

7 Hvordan og hvornår bliver en person arving eller legatar?

I arvelovgivningen er det fastsat, hvem der er arvinger. Den pågældende skal være i live på tidspunktet for arveladers død, eller være undfanget inden arveladers død og levendefødt bagefter. Der er tre forskellige arveklasser for arveberettigede, nærmere oplysninger findes under spørgsmål 4.

Man har status af testamentsarving, hvis man testamenteres en del af boet i kraft af et gyldigt testamente. Hvis testamentsarvingen ikke lever, når testator dør, træder vedkommendes slægtninge i vedkommendes sted, hvis de er arveberettigede efter lovgivningen.

8 Hæfter arvingerne for afdødes gæld, og i givet fald på hvilke betingelser?

Nej, arvingerne hæfter ikke for afdødes gæld. Når en person dør, indgår den pågældendes aktiver og passiver i dødsboet. Boet er en selvstændig juridisk person og har derfor sine egne rettigheder og forpligtelser. Hvis passiverne overstiger aktiverne, tages boet under konkursbehandling, og der kan ikke ske nogen udlægning af arv.

9 Hvilke dokumenter og/eller oplysninger kræves der sædvanligvis for at få registreret rettigheder over fast ejendom?

Enhver, der har erhvervet fast ejendom med tilhørende ejendomsrettigheder, skal ansøge om at få det erhvervede registreret i matrikelregistret (*lagfart*) (https://www.lantmateriet.se/), normalt senest tre måneder efter købet. En person, der ansøger om registrering, skal indgive erhvervelsesdokumentet (*fångeshandlingen*) samt andre dokumenter, der er nødvendige for at dokumentere købet. I forbindelse med et køb betyder det, at bl.a. købekontrakten skal fremlægges. Hvis ejendommen (*fästigheten*) er erhvervet ved arv, er det i nogle tilfælde i princippet tilstrækkeligt (hvis der kun er én arving i boet), at den registrerede boopgørelse indsendes i original og en bekræftet kopi. I andre tilfælde skal skiftedokumentet indsendes i original og en bekræftet kopi. Det kan også være nødvendigt at indsende andre dokumenter, f.eks. samtykke fra værgen, hvis en mindreårig eller en umyndiggjort har del i boet. I nogle tilfælde kan en person ansøge om registrering ved at indsende et testamente, der har fået retsvirkning, i stedet for skiftedokumentet.

Den, der har ansøgt om registrering af skødet, anses for at være ejendommens ejer.

9.1 Er det obligatorisk at udpege en bobestyrer eller obligatorisk efter anmodning? Hvis det er obligatorisk eller obligatorisk efter anmodning, hvilke foranstaltninger skal der så træffes?

Det er obligatorisk at udpege en officiel bobestyrer (*boutredningsman*), hvis en af de fælles ejere i boet anmoder herom. En legatar, dvs. en person, som har fået tillagt bestemte aktiver i testamentet, kan anmode om beskikkelse af en officiel bobestyrer. Bobestyreren beskikkes af den kompetente domstol. Bobestyreren skal have den nødvendige viden til at kunne bestyre boet.

En arvelader kan i sit testamente sørge for, at en eksekutor skal bestyre boet i stedet for arvingerne og universalarvinger i henhold til testamente.

9.2 Hvem har beføjelse til at realisere dispositionen og/eller til at bestyre boet?

I første række de fælles ejere i boet, dvs. den efterlevende ægtefælle eller samlever, legale arvinger og universalarvinger i henhold til testamente. De personer, der har del i boet, skal nævnes i boopgørelsen. Hvis der er beskikket en officiel bobestyrer eller en eksekutor i testamentet, er de bemyndiget til at repræsentere boet i stedet for de fælles ejere i boet.

9.3 Hvilke beføjelser har en bobestyrer?

En official bobestyrer (*boutretningsman*) har til opgave at opgøre aktiverne og passiverne i boet og bestyre boet. Det skal ligeledes fastslås, hvilke arvinger eller testamentsarvinger der findes, således at man kan fordele boet efter de arveretlige regler eller testamentet. Bobestyreren er derfor bemyndiget til at indgå de retshandler, der er nødvendige for dette. Der er visse begrænsninger på bobestyrerens beføjelser, f.eks. ved salg af fast ejendom, hvor bobestyreren skal have skriftlig tilladelse fra alle de fælles ejere, eller hvis en sådan ikke kan opnås, tilladelse fra den kompetente Tingsrätt.

10 Hvilke dokumenter udstedes der i henhold til national lovgivning typisk under dødsbobehandlingen eller ved dens afslutning for at dokumentere de arveberettigedes status og rettigheder? Har de særlig beviskraft?

De mest almindelige dokumenter er boopgørelsen og skiftedokumentet.

Boopgørelsen (boupptеckning): Efter bobehandlingen, som alle legale arvinger og testamentsarvinger skal indkaldes til, udfærdiges der en boopgørelse, som skal indsendes til skattevæsenet. Det fremgår bl.a. af opgørelsen, hvem de legale arvinger og testamentsarvingerne er, og hvilke aktiver og passiver, der er i boet. Den person, der har størst kendskab til dødsboet, nemlig ophavsmanden til boopgørelsen, skal erklære på tro og love, at oplysningerne i opgørelsen er korrekte. To personer skal attestere, at alt er blevet noteret korrekt i opgørelsen. Testamentet og bodelingsoverenskomsten (*äktenskapsförord*) skal bilægges opgørelsen, som herefter registreres af skattevæsenet. En registreret boopgørelse har retsvirkning. Dette dokument udgør i sig selv eller sammen med skiftedokumentet de fælles ejeres legitimation til at hæve indeståender på afdødes bankkonti og til at begære rettigheder over fast ejendom tinglyst.

Skiftedokument: Ved fordelingen af boets aktiver skal der udfærdiges et skiftedokument. Skiftedokumentet skal udfærdiges skriftligt og underskrives af de legale arvinger og/eller arvingerne i henhold til testamente. Skiftedokumentet har også retsvirkning og giver de fælles ejere i boet legitimation.
I svensk ret gælder princippet om fri bevisbedømmelse, hvilket betyder, at der ikke findes særlige bestemmelser om, hvor stor bevisværdi et bestemt dokument skal tillægges.

Denne webside er en del af Dit Europa.
Vi vil gerne have din feedback om, hvor nyttige informationerne er for dig.

This webpage is part of an EU quality network

Sidste opdatering: 16/12/2020
De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.